
[2020-47-RE](#)

Causa 2020-47-RE

(Baró Moles c/ Govern d'Andorra)

Número de registre 327-2020. Recurs d'empara

Aute del 7 de setembre del 2020

BOPA núm. 109, del 16 de setembre del 2020

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, l'1 de juliol del 2020, per la representació processal del Sr. Modest Baró Moles, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 10 d'octubre del 2018, dictada per la Secció de Contenciós-Administratiu 2 de la Batllia, i contra la sentència del 12 de juny del 2020, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a obtenir una decisió raonable, motivada, fonamentada en Dret, completa i congruent amb la pretensió de la part, reconegut a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració del dret esmentat, que anul·li les resolucions objecte de recurs i que es retrotregui el procediment al moment en què es va produir aquesta vulneració. Així mateix, demana la suspensió dels efectes restrictius com a caçador del recurrent;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Jean-Yves Cullet;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 5 de desembre del 2017, el director del Cos de Banders va dictar una resolució mitjançant la qual imposava al Sr. Modest Baró Moles una sanció de 2.000,00 €, la suspensió de la seva llicència de caça i la seva inhabilitació per obtenir-la durant 3 anys, per haver desplaçat i/o transportat un cap de mufló mascle de manera prohibida.

Aquesta resolució va ser recorreguda en reposició davant el Govern, i, el 7 de març del 2018, aquest va desestimar el recurs i va confirmar la decisió del director del Cos de Banders.

1.2. La representació processal del Sr. Modest Baró Moles va interposar una demanda contra aquesta decisió de l'Administració, i, el 10 d'octubre del 2018, la Secció de Contenciós-Administratiu 2 de la Batllia va dictar una sentència en què desestimava aquesta demanda i confirmava la decisió del directors del Cos de Banders.

1.3. La representació processal del Sr. Modest Baró Moles va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió de la Batllia i, alhora, va sol·licitar la pràctica de dues proves denegades en primera instància, considerades improcedents per a la resolució del litigi.

1.4. El 12 d'abril del 2019, la Sala Administrativa va dictar un aute mitjançant el qual no donava lloc a la pretensió probatòria adduïda per la part recurrent.

1.5. El 27 de juny del 2019, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència en què desestimava el recurs i confirmava la sentència de la primera instància, declarant que la decisió dictada pel director del Cos de Banders era ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

1.6. El 12 de juliol del 2019, la representació processal del Sr. Modest Baró Moles va presentar un recurs d'empara contra les sentències de la Secció de Contenciós-Administratiu 2 de la Batllia i de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, que s'acaben de ressenyar, per una presumpta vulneració del dret a obtenir una decisió raonable, motivada, fonamentada en Dret, completa i congruent amb la pretensió de la part, dret reconegut a l'article 10 de la Constitució.

1.7. El 9 de desembre del 2019, el Tribunal Constitucional va dictar una sentència mitjançant la qual estimava aquest recurs d'empara, declarava que s'havia vulnerat el seu dret fonamental a la jurisdicció, en el seu vessant del dret a un procés degut per la manca de motivació del refús de les proves sol·licitades, per consegüent, anul·lava l'aute del 12 d'abril del 2019 i la sentència del 27 de juny del mateix any, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, i retrotreia les actuacions al moment anterior al pronunciament de l'aute esmentat, per tal que la Sala Administrativa es pronunciés motivadament sobre l'admissió o la denegació de la prova i, amb continuació del procediment, dictés la sentència que procedís respecte del fons de l'afer.

1.8. Després de denegar les proves sol·licitades per la part recurrent, el 12 de juny del 2020, la Sala Administrativa va dictar una nova sentència en què desestimava el recurs i confirmava la sentència de la primera instància, declarant que la decisió dictada pel director del Cos de Banders era ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

1.9. L'1 de juliol del 2020, la representació processal del Sr. Modest Baró Moles va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 10 d'octubre del 2018, dictada per la Secció de Contenciós-Administratiu 2 de la Batllia, i contra la sentència del 12 de juny del 2020, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a obtenir una decisió raonable, motivada, fonamentada en Dret, completa i congruent amb la pretensió de la part, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació del recurrent

-
- El recurrent considera que la sentència de la Sala Administrativa del 12 de juny del 2020 vulnera els drets protegits per l'article 10 de la Constitució i, en concret, el dret a obtenir una resolució raonable, motivada, fonamentada en Dret, completa i congruent amb les pretensions de les parts.
 - Al·lega que quan va capturar el mufló mascle va telefonar immediatament al Cos de Banders per advertir-lo de la captura; no obstant això, els banders van informar-lo que efectuarien el control l'endemà.
 - En el moment del control, va presentar únicament el cap del mufló però amb l'anella degudament col·locada, tancada i marcada, d'acord amb les previsions del Reglament de gestió i caça d'espècies sotmeses al pla de caça en terreny cinegètic comú.
 - Considera que el director del Cos de Banders no és competent per dictar la resolució sancionadora, ja que, segons el seu parer, és la ministra competent en matèria de caça que ostenta aquesta competència. Per tant, entén que s'ha produït una errada en l'apreciació de l'existència d'una delegació de competència per resoldre expedients per faltes greus. Segons el seu parer, la Sala ha confós una delegació de signatura amb una delegació de competència. Així doncs, manifesta que s'ha conclòs en l'existència d'una delegació de competència sobre la base de premisses errònies.
 - Retreu a la Sala Administrativa haver denegat novament les proves demanades i addueix que s'ha generat discriminació respecte d'altres casos en què es van admetre aquestes mateixes proves.
 - Exposa que la Sala Administrativa ha valorat indegudament les proves al donar per fet que, efectivament, va existir un transport o desplaçament prohibit, ja que ha demostrat que va acomplir tots els requisits pel transport, en territori andorrà, de la peça caçada (articles 36 i 22 del Reglament aplicable).
 - Finalment, destaca que el dret administratiu té una evident coloració penal i davant de qualsevol dubte sobre la interpretació d'una norma cal optar per la interpretació que sigui més favorable per l'administrat. I, conclou que la interpretació de la norma aplicable (article 41 de la Llei 13/2016, del 28 de juliol, de caça) és errònia, totalment injusta i desproporcionada, alhora que vulnera el dret constitucional a obtenir una decisió fonamentada en Dret.
 - Al·lega que les conductes sancionades en aquest precepte estan relacionades majoritàriament amb el furtivisme, i que ell només complia amb el pla de caça d'una espècie qualificada com a regulable que causa danys importants a les activitats agrícoles, forestals, als hàbitats, a la fauna i a la flora en general i que s'està convertint en una espècie invasora de la qual es vol reduir la població.
 - Considera que la sol·licitud de l'autorització al Cos de Banders es refereix al procediment de captura i no al de transport, afegint que la redacció actual d'aquest Reglament deixa en segon pla aquesta qüestió de l'autorització. Sobre la base del principi de retroactivitat de les disposicions més favorables caldria que els tribunals apliquessin aquest nou redactat.
 - I si bé, la manca d'autorització pot ser constitutiva d'infracció, aquesta no pot ser qualificada de molt greu.
 - Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració del dret esmentat, que anul·li les resolucions objecte de recurs i que es retrotregui el procediment al moment en què es va produir aquesta vulneració. Així mateix, demana la suspensió dels efectes restrictius com a caçador.

2.2. Argumentació de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Administrativa exposa que no hi ha dubte entre les parts en què, després de trossejar un mufló mascle (es va separar el cap del cos), el recurrent va transportar el cap que duia l'anella de marcatge sense sol·licitar l'autorització al Cos de Banders per trossejar l'animal abans del seu transport.

- Argumenta que, conforme a la seva jurisprudència, l'òrgan que va imposar la sanció gaudia de competència per fer-ho, de conformitat amb l'article 46 de la Llei 13/2016, del 28 de juliol, de caça.

- En relació amb el transport de l'animal, entén que de l'article 10 de la Llei 13/2016 i dels articles 20.1, 20.3 i 22 del Reglament de gestió i caça d'espècies sotmeses al Pla de caça en terreny cinegètic comú del 28 de setembre del 2016, el recurrent va separar el cap del mufló sense la preceptiva i prèvia autorització i després el va traslladar, de manera que va incórrer en la infracció greu que va ser degudament sancionada.

- El recurrent al·lega que en la nova redacció del Reglament esmentat, aprovat el 18 d'abril del 2018, la sol·licitud de l'autorització al Cos de Banders s'havia deixat en segon pla i que d'acord amb el principi d'aplicació de les disposicions més favorables calia tenir en compte aquest nou redactat.

- No obstant això, la Sala Administrativa examina aquest nou redactat i conclou que en l'actualitat tampoc es pot traslladar únicament el cap del mufló sense haver obtingut l'autorització prèvia dels banders (articles 20.3 i apartat 4 de l'article 21 del Reglament esmentat).

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. De manera prèvia, és indispensable recordar que el Tribunal Constitucional no és un tribunal de tercera instància, ni un tribunal de cassació.

3.2. El recurrent fonamenta el seu recurs en la vulneració de l'article 10 de la Constitució, i, més concretament en la vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret.

3.3. De les actuacions adjuntades en annex al seu recurs d'empara mateix se'n desprèn de manera evident que el recurrent va tenir accés a la jurisdicció. La qüestió que cal examinar rau, doncs, en determinar si la decisió impugnada de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia pot ser considerada arbitrària, insuficientment fonamentada o irraonable.

3.4. De l'examen dels escrits presentats pel recurrent davant la jurisdicció ordinària i de la resolució subsegüent de la Sala Administrativa actualment recorreguda en empara, se'n deriva que aquesta Sala va donar resposta motivada a les diverses qüestions plantejades.

Efectivament, la Sala Administrativa va fonamentar de manera detallada les seves interpretacions basant-se en la normativa legal en vigor, confirmant la competència de l'autoritat que va constatar la infracció, confirmant també que la infracció estava degudament caracteritzada en virtut de les normes vigents en el moment dels fets i considerant que aquesta infracció persistiria en el present amb l'aplicació de les lleis actuals.

3.5. Per consegüent, la decisió jurisdiccional impugnada no es pot qualificar de cap manera d'arbitrària o d'irraonable i s'ha de concloure que aquesta decisió està fonamentada en Dret. Així doncs, aquest recurs d'empara no evidencia cap vulneració potencial dels drets reconeguts a la Constitució i ha de ser declarat inadmissible a tràmit.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2020-47-RE interposat per la representació processal del Sr. Modest Baró Moles contra la sentència del 10 d'octubre del 2018, dictada per la Secció de Contenciós-Administratiu 2 de la Batllia, i contra la sentència del 12 de juny del 2020, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.
2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, a la presidenta de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.
3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 7 de setembre del 2020.

Josep-D. Guàrdia Canela
President

Jean-Yves Caullet
Vicepresident

Joan Manel Abril Campoy
Magistrat

Dominique Rousseau
Magistrat